

مطالبات و گلايه‌های کسبه و ساکنان احمدآباد از وعده‌های بر زمین مانده مسئولان درباره پارکینگ که قرار بود عمو می باشد

به اسم پارکینگ عمومی، به کام بخش خصوصی

فاطمه سیرجانی ترافیک و معضلاتش چون غده سرطانی سال هاست که در محله احمدآباد ریشه دوامده و روز به روز ریشه می‌کند و دامنه سرایتش از خیابان‌های اصلی به کوچه‌پس‌کوچه‌های فرعی رسیده است. حضور پررنگ مأموران راهنمایی و رانندگی هم پاسخ‌گوی این میزان

بلبشوی ترافیکی و تبعات ناشی از آن نیست.

خیابان عارف از شریان‌های مهم برای تردد افرادی است که به مراکز درمانی و مجتمع‌های پزشکی واقع در این کوچه رفت و آمد می‌کنند. نبود جای پارک موجب راه‌بندان‌های متعدد در این معبر می‌شود. از این رو بهترین راه برای کاهش بار ترافیکی، ساخت و جانمایی پارکینگ‌های مکانشه و چند طبقه است تا کمی از بار ترافیکی کم‌کند. این راهکار در اوایل دهه ۹۰ منجر به توافقی بین مسئولان وقت شهرداری، سازمان حمل و نقل و ترافیک و متولیان بیمارستان مهر حضرت عباس^(ع) شد و این توافقات نیز صدور مجوز ساخت پارکینگ مکانشه پانزده طبقه بیمارستان مهر را در پی داشت، البته با این شرط که عموم مردم بتوانند از آن پارکینگ بهره‌مند شوند. این شرط اما روی کاغذ ماند و طبق شواهد و مدارک، نه تنها مردم نمی‌توانند از آن استفاده کنند، که حتی همه کارکنان و کادر درمانی بیمارستان امکان استفاده از پارکینگ را ندارند.

اما و اگرهای بعد از ساخت پارکینگ

رئیس هیئت مدیره مسجد النبی^(ص) به عنوان نماینده اهالی و کسبه محله احمدآباد که سال هاست پیگیر موضوع این پارکینگ است، به ما می‌گوید: بنا بود پارکینگ طبقاتی احداث شود که حداقل پنجاه درصد ظرفیت آن در اختیار عموم قرار گیرد. اما متأسفانه بیمارستان بعد از گرفتن امتیازاتی از شهرداری و سازمان ترافیک برای احداث این پارکینگ، به مرور بر سر استفاده عموم، اما و اگرهایی مطرح کرد و در نهایت بعد از بهره‌برداری، اجازه ورود خودروهای متفرقه به داخل پارکینگ داده نشد. اصغر عباسی به بازدید میدانی چند نفر از نمایندگان مجلس، اعضای شورای شهر، شهرداران منطقه و... از معضلات ترافیکی ناشی از فعالیت مجتمع‌های پزشکی و خدمات درمانی در محله احمدآباد و پارکینگ بیمارستان مهر اشاره می‌کند و ادامه می‌دهد: از زمان افتتاح تا الان چند شهردار در منطقه یک، تودیع و معارفه شده‌اند. به همه آن‌ها هم موضوع پارکینگ بیمارستان مهر منتقل شده، اما متأسفانه تا الان کسی نتوانسته است راهکاری قانونی برای این موضوع ارائه کند. او به عنوان یکی از اعضای شورای اجتماعی محله احمدآباد پیگیر این موضوع است. عباسی با اشاره به مکاتبات صورت گرفته از سوی مدیر عامل سازمان حمل و نقل و ترافیک شهرداری مشهد با شهردار منطقه یک در سال ۱۳۹۴ می‌گوید: در یکی از نامه‌ها خطاب به شهردار وقت منطقه به صراحت آمده است که ارائه مجوز احداث پارکینگ طبقاتی به بیمارستان، منوط به استفاده عموم از فضای مازاد پارکینگ بوده است.

پارکینگ یا انبار خصوصی؟

رئیس هیئت مدیره مسجد النبی^(ص) در ادامه می‌گوید: از ابتدا قرار بود بخشی از پارکینگ به مردم اختصاص داده شود، اما بعد از ساخت، مسئولان بیمارستان گفتند پارکینگ خصوصی و متعلق به بیمارستان است و با همین بهانه از ورود مردم جلوگیری کردند. او ادامه می‌دهد: دو سؤال از مسئولان شهرداری دارم؛ اگر این ملک خصوصی است، چطور مجوز احداث پانزده طبقه به مالک داده شده است؛ در حالی که تراکم در این محدوده در آن بازه زمانی سه طبقه بیشتر نبود؟ سؤال دوم این است اگر ملک خصوصی است، باید یک دهانه در خروجی برای خودروها داشته باشد؛ چرا باید حدود بیست متر از معبر پیاده‌رو با چهار دهانه در پارکینگ بزرگ به این ملک اختصاص داده شود؟ عباسی با تأکید بر پیگیری مجدانه کسبه و ساکنان خیابان عارف می‌گوید: در زمان احداث بنا، تابلوهای پارکینگ عمومی در ورودی خیابان‌های عارف، محتشمی و عارف ۱۰ نصب و بعد از بهره‌برداری پارکینگ یکی یکی حذف شد. الان فقط نیش عارف ۱۰ تابلو فلشی به سمت پارکینگ مکانشه وجود دارد که خود همان تابلو موجب سردرگمی بیشتر مردم می‌شود.

او به تجمیع چند سال قبل نمازگزاران مسجد به خاطر خلف وعده مدیران بیمارستان اشاره می‌کند و می‌گوید: چند وقت بعد از این تجمع، نامه‌ای از سوی مدیریت

بیمارستان به هیئت امنای مسجد النبی^(ص) ارسال شد که در بند اول نامه پذیرفته بودند مردم هم باید از ظرفیت پارکینگ استفاده کنند، اما باز هم این اتفاق نیفتاد. عباسی ادامه می‌دهد: دور بین‌های مسجد، سمت ورودی پارکینگ قرار دارد. بر اساس فیلم دوربین‌های مدار بسته، خودروهای حمل دارو به آنجا رفت و آمد می‌کنند. مدتی است متوجه شده ایم طبقات بالای پارکینگ به انبار دارو اختصاص داده شده است.

جراحان مهمان، در اولویت داشتن جای پارک

علی مقدم، یکی دیگر از ساکنان قدیمی این خیابان، می‌گوید: طوری که از صحبت‌های کارکنان بیمارستان دستگیرمان شده است. خیر پارکینگ بیشتر به پزشکان متخصص که از بیمارستان‌های دیگر برای انجام عمل جراحی به این بیمارستان می‌آیند، می‌رسد و همه کارمندان و کادر درمانی بیمارستان هم امکان استفاده از فضای پارکینگ بیمارستان را ندارند و خودروها را در حاشیه خیابان عارف پارک می‌کنند.

او با اشاره به پارک سرتاسری خود رو در طرف این خیابان ادامه می‌دهد: کارمندان و کارکنان این بیمارستان چون اول وقت می‌آیند، ماشین‌هایشان را در این خیابان پارک می‌کنند؛ به همین دلیل جای پارکی برای کسبه این کوچه که ساعت ۸-۹ می‌آیند، نمی‌ماند.

مقدم در ادامه می‌گوید: چون پارکینگ دیوار به دیوار مسجد است، بارها دیده ایم تا یکی از کارکنان بیمارستان خودرویش را از حاشیه خیابان برمی‌دارد، نگهبان پارکینگ، بلافاصله خودرو دیگری را جایگزین می‌کند. آن‌ها در فاصله صبح تا ظهر چند بار اقدام به جابه‌جایی خودروها می‌کنند.

او دلیل این حرکت را معطل نشدن پزشکان به خاطر پارک خودرو در طبقات پارکینگ مکانشه عنوان می‌کند و می‌گوید: بعد از جلساتی که سال گذشته بایکی از شهرداران وقت منطقه یک، در همین خصوص داشتیم، ایشان به صورت ناشناس قصد ورود به پارکینگ را داشت که نگهبان پارکینگ، مانع از ورودش شد.

